

Obsah

K českému překladu	11
STRUKTURA CHOVÁNÍ Maurice Merleau-Ponty	
ÚVOD: Problém vztahů vědomí a přírody	17
Kapitola I: REFLEXNÍ CHOVÁNÍ	21
Úvod: Definice objektivity ve fyziologii a klasické pojetí reflexu. Metody reálné analýzy a kauzálního vysvětlení	23
I. Klasická koncepce reflexu a její pomocné hypotézy	27
1. „Podnět“	27
2. Místo podráždění	33
3. Reflexní okruh	34
A. <i>Chemické, sekretorní, vegetativní podmínky reflexu</i>	35
B. <i>Mozkové a cereberální podmínky; pojmy inhibice a kontroly, koordinace a integrace; hierarchická koncepce nervového systému</i>	36
C. <i>Závislost reflexu na současných reakcích</i>	40
D. <i>Závislost na předchozích reakcích: iradiace, převrácení reflexu, Weberův zákon a pojem prahu</i>	43
4. Reakce	49
Resumé; problém pořadí; pořadí anatomické a pořadí fyziologické	52
II. Interpretace reflexu v tvarové psychologii	56
1. Reflex oční fixace; vzájemné vztahy excitací a jejich vztahy s reakcí	56
2. Důsledky	58
3. Ověření těchto důsledků: funkční reorganizace a suplování, zejména při hemianopsii	62
4. Biologický význam reflexu	68

III. Závěr	73
1. Kategorie „formy“	73
2. Je „forma“ zbytečná a redukuje se v dostatečně rozvinuté fyziologii nervová funkce na propojení vztahů fyzikálního typu?	75
3. Forma a finalita. Pořadí jako deskriptivní kategorie	77
Kapitola II: VYŠŠÍ ZPŮSOBY CHOVÁNÍ	81
I. Pavlova reflexologie a její postuláty	83
Reflexologie předpokládá popis chování. Fyzikálně-chemická analýza a analýza chování ve fyziologii	83
II. „Centrální sektor“ chování a problém lokalizací	94
1. Obecně přijímané výsledky v problému lokalizací	94
<i>A. Analýza nemoci, poruchy struktury</i>	96
<i>B. Globální fungování a fungování mozaikovitě</i>	107
<i>C. Smíšená koncepce lokalizací a funkční paralelismus</i>	110
2. Interpretace těchto výsledků: dostačuje pojem koordinace k jejich vysvětlení?	116
<i>A. Koordinace při prostorovém vnímání a „mizení obrazů“</i>	116
<i>B. Koordinace při barevném vnímání; „barevné niveau“</i>	120
<i>C. Koordinace ve fyziologii řeči</i>	127
<i>D. Dvoznačnost pojmu koordinace</i>	128
3. Závěr	130
<i>A. Proti empirismu a intelektualismu ve fyziologii</i>	131
<i>B. Forma v centrálních fenoménech</i>	134
<i>C. Co je však forma?</i>	135
III. Struktury chování	137
1. Učení nemůže být interpretováno jako asociace nervových pochodů, které jsou si navzájem vnější	137
2. Popis struktur chování	148
<i>A. Synkretické formy a instinkt</i>	149
<i>B. „Transponovatelné formy“</i>	150
Signál: prostorové a časové vztahy	150
Prostorové a časové vztahy	156
Mechanické a statické vztahy	158
<i>C. Symbolické formy</i>	167

Závěr: Význam podmíněného reflexu: patologický jev nebo aktivita vyššího typu. Chování a existence	171
Kapitola III: FYZIKÁLNÍ ŘÁD, VITÁLNÍ ŘÁD, LIDSKÝ ŘÁD	177
Úvod: Tvarová teorie chce překonat antinomie substancialismu. – Ve skutečnosti v ně znovu vyúsťuje kvůli nedostatku filosofické analýzy „formy“.	179
I. Struktura ve fyzice	188
1. V jakém smyslu je v protikladu k pozitivismu pravdou, že fyzikální svět obsahuje struktury.	188
2. Struktury však nejsou „v přírodě“	192
3. Struktura je pro vědomí	196
II. Vitální struktury	199
1. Originalita vitálních forem oproti fyzikálním systémům. Organismus a jeho prostředí jako členy nové dialektiky	199
2. Organismus jako „idea“	206
3. Jednota významu u organismu se vymyká antinomii mechanismus–vitalismus	209
III. Lidský řád	218
1. Život vědomí	218
A. <i>Vztah vědomí a jednání zůstává u současných autorů vnější. Důsledky pro teorii vnímání</i>	220
B. <i>Vlastnosti počínajícího vnímání: upíná se spíše k lidským intencím než k objektům a spíše zakouší reality, než aby poznávalo pravdy</i>	224
C. <i>Důsledky pro strukturu vědomí: více druhů intencí, vědomí reality</i>	228
2. Vědomí ve vlastním smyslu lidské	235
3. Proti kauzálnímu myšlení v psychologii. Interpretace freudismu v pojmech struktury	237
4. „Psychično“ a duch nejsou substance, nýbrž dialektiky nebo formy jednoty. – Jak překonat alternativu „mentalismu“ a „materialismu“. – Psychično jako struktura chování	241
Závěr: Dvojí smysl předcházejících analýz. Připouštějí kriticistický závěr?	245

Kapitola IV: VZTAHY DUŠE A TĚLA A PROBLÉM PERCEPTIVNÍHO VĚDOMÍ	247
I. Klasická řešení	249
1. Naivní vědomí a jeho empirický realismus	249
2. Filosofický realismus smyslové věci	254
3. Pseudokartezianismus vědy	256
4. Descartova analýza perceptivního vědomí	260
5. Kritická idea. Řešení problému vztahů duše a těla intelektualistickou teorií vnímání	264
II. Neexistuje určitá pravda naturalismu?	269
1. V jakém smyslu vedou předchozí kapitoly k transcendentálnímu postoji. Hmota, život, duch definované jako trojí řád významu	269
2. Naše řešení však není kriticistické	274
3. Je třeba rozlišovat vědomí jako místo významů a vědomí jako proud prožívaného	280
<i>A. Vnější vnímání. Fenomén věci. - Fenomén vlastního těla. - Návrat k perceptivnímu poli jako k původní zkušenosti. Realismus jako dobře odůvodněný omyl</i>	280
<i>B. Omyl, psychické a společenské struktury</i>	290
4. Struktura a význam. Problém perceptivního vědomí	294
Citovaná literatura	297
FILOSOFIE DVOJZNAČNOSTI Alphonse de Waelhens	307
Redakční poznámka	321
Jmenný rejstřík	323